

Становище

**от професор дфн Валери Стоилов Стефанов,
член на научно жури в конкурс
за заемане на академичната длъжност „доцент”
в Софийския университет “Св. Климент Охридски”,
по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и
информационни науки (Управление на медийно съдържание),
обявен в ДВ, бр. 21/ 13.03.2020 г.**

Данни за конкурса

Конкурсът за доцент по 3.5. „Обществени комуникации и информационни науки“ (Управление на медийно съдържание) е обявен за нуждите на ФЖМК, Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

Няма допуснати процедурни нарушения при обявяването на конкурса.

На обявения конкурс за академичната длъжност „доцент“ се е явил един кандидат – д-р Симеон Игнатов Василев. Той е подал всички необходими документи в съответствие с изискванията на Закона за развитието на академичния състав.

Данни за кандидата

Симеон Василев е завършил специалността „Българска филология“ през 1987 г. в СУ „Св. Климент Охридски“. Специализира журналистика и германистика в Уелс и в Германия. Има дългогодишна журналистическа практика, както и сериозен опит в управлението на медии. През 2018 г. защитава успешно докторат на тема „Лидерство в глобална медийна среда. Политическо лидерство и журналистически интерпретации през първото десетилетие на XXI век“, по 3.5.

„Обществени комуникации и информационни науки“. В периода 2011–2018 г. е работил като хоноруван преподавател във ФЖМК, СУ „Св. Климент Охридски“ – курсове „Комуникативни умения“, „Учебно студио“ и „Експериментално студио“. Работил е като хоноруван преподавател и в други висши учебни заведения.

Научни трудове. Изследователски приноси

Д-р Симеон Василев има изключително богато журналистическо творчество. Конкретно за участието в конкурса д-р Симеон Василев представя три монографии и 12 студии и статии, публикувани в авторитетни издания.

Основен аргумент на кандидата е подготвеният хабилитационен труд „Дописки от хаоса на времето. Медийно съдържание и външнополитически процес“, издаден като книга през 2020 г. Трудът е с обем 284 страници, състои се от предговор, седем глави и заключение. Обхватът на библиографията от различни области на хуманитарното знание е впечатляващ.

Това е съчинение, което успешно съчетава практическия опит на журналиста с рефлексията и концептуалното осмисляне на събитията и процесите. Медийното съдържание е осмислено като сложен сплит от информация, интерпретация и реторически умения. Неговото „производство“ изисква висока компетентност, контекстуална култура в различни сфери – история, политика, дипломация, социология... Кореспондентът носи високи отговорности, бидейки посредник между значими събития и публики с противоречиви интереси, особено в динамичните времена на социални катаклизми.

Точно такъв опит споделя изследването на Симеон Василев. То има и своеобразна пропедевтична стойност, доколкото задава стандарти

на умения, на журналистическо поведение, на политическа грамотност. Събитията получават своите медийни образи, но тези образи на свой ред въздействат върху самите събития, полагат акценти, очертават последици. Оттук и така важният морален аспект и ангажимент при изграждане на медийното послание.

Застанал на границата на народи и култури, кореспондентът става значим фактор при доставянето на информация, при моделирането на определени представи. В зависимост от професионалната си съвест той може да поддържа, но и да разрушава дълбоко вкоренени стереотипи. Това, което в миналото са правели пътешествениците и пътеписците, в модерната епоха го правят кореспондентите – новите модератори на образите на Другия и Различния. Медиите имат могъщата способност да проследяват, но и да пресъздават с определени цели отношенията между култура и политика, доколкото културата е много по-ригидна, стереотипна, а политиката – динамична, конюнктурна.

Още в началните страници точно е заявено – „легитимацията на политиката зависи от комуникацията“. В този контекст е отчетена и описана и ролята на три решаващи фактора в съвременното медийно поле – дигитализацията, глобализацията и комерсиализацията. Те вдигат скоростта и атрактивността на информацията, но носят и различни предизвикателства, опасности от манипулации. Затова е безспорно ценно пристрастието на автора към етическите компоненти в журналистическата работа – отстояването на понятия като „мисия“, „смисъл“, „ценност“...

Не на последно място като рецептивен ефект тази монография е една малка енциклопедия, запознаваща читателя с редица слабо известни или позабравени факти и събития от сферата на историята, журналистиката, културния живот... в България и в света. Особено

силният пример в тази посока е главата „Sapienti sat. За мъдрия е достатъчно“.

Другите две представени за конкурса монографии са „Лидерство и медии“ (2018) и „Десетилетието. В сянката на лидери, избори, кризи и войни“ (2011). И двете изследвания се занимават със социалната динамика в определен исторически период и с механизмите, които действат в областта на политиката и публичния живот. Тоталната медиализация на публичния живот отваря нови възможности за моделиране на образи, за сугестии, манипулации. Авторът посочва редица примери от политическата реалност, за да анализира процеси и тенденции. Много често зад образа на едно или друго събитие стоят сложни сюжети, дипломатически интриги, личностни залози... – авторът се опитва да въведе читателите именно в този лабиринт от причини, интереси, ходове, следствия.

Подобни изследвания са особено актуални, доколкото рефлексят на всяка цена да се намери „лидер“, който да разреши някаква сложна социална ситуация, продължава да е силен порив на голяма част от общественото съзнание. Ако перифразираме библейската Рахил – „Дайте ни лидер, че без него умираме!“.

Специален интерес в тази посока представляват и портретите, създадени на някои от известните политици на последните десетилетия в книгата „Лидерство и медии“. Авторът прави не просто портретни характеристики, а подчертава онези личностни специфики, които се изявяват в конкретната обществено-политическа ситуация и са свързани по един или друг начин с медийното експониране. Понякога той умело си служи с иронията, но не забравя за човешкия такт и уважителната дистанция, едни от чертите на зрялата журналистика.

Статиите на д-р Симеон Василев показват разностранността на неговите интереси и доказват още веднъж ерудицията му в различни области на хуманитаристиката, историята, политиката. Сред тях бих отличил работа като „Ритъмът на Радев и Хемингуей е светът“, „Метапосредникът в информационната среда в интернет“, „Медийната механика на властта“, „Георелигията“ на глобалния тероризъм“.

В статията, посветена на журналистиката на Симеон Радев и Хемингуей, Василев търси онези допирни точки, които са зададени от гражданското съпричастие и обществената активност на двамата автори. Това не е просто „светът“, а „свят на две световни войни“, свят, изправил пред огромно изпитание цялото човечество, самите принципи на хуманизма. Тук още веднъж се откроява ценностният подход на С. Василев – той е не обикновен описател, а тълкувател на значими събития, на култивирани граждански добродетели. Единият от неговите герои съчетава журналистиката с литературата, другият върви от журналистиката към историографията и мемоара, но и двамата са в ролята на пристрастни свидетели на страстния ХХ век.

Другата статия, която бих отбелязал, е „Георелигията“ на глобалния тероризъм“, с точния анализ на мотивациите, техниките на терористично поведение и последиците в световен мащаб. Интересът към темата може да бъде проследен и в други публикации на С. Василев.

Заклучение

Д-р Симеон Василев има изключително богат практически опит в областта на комуникациите, в управлението на медии и културни институции, в книгоиздаването. Има и достатъчно богат преподавателски опит. Научните му трудове са изцяло в областта на

конкурса. Те са концептуални, обхващат различни аспекти на професионалната област.

Всичко това е категорично доказателство, че Василев притежава нужните качества и професионални компетентности, за да отговори на изискванията на обявения конкурс.

Давам своя положителен вот за кандидатурата на д-р Симеон Игнатов Василев на конкурса за „доцент“ по 3.5. „Обществени комуникации и информационни науки“ (Управление на медийно съдържание), обявен от СУ „Св. Климент Охридски“.

София
08.08.2020 г.

Проф. д-р Валери Стефанов